

Het lichaam als special effect

Het Nieuwsblad* - 21 Okt. 2020
Pagina 20

* Het Nieuwsblad/Waasland, Het Nieuwsblad/Kempen, Het Nieuwsblad/Roeselare-Tielt-Izegem, Het Nieuwsblad/Dender, Het Nieuwsblad/Brugge-Oostkust, Het Nieuwsblad/Aan Gent gebonden, Het Nieuwsblad/Antwerpen, Het Nieuwsblad/Oostende-Westhoek, Het Nieuwsblad/Vlaamse Ardennen - Gentse Rand, Het Nieuwsblad/Limburg, Het Nieuwsblad/Kortrijk-Waregem-Menen, Het Nieuwsblad/Pajot-Brussel-Rand, Het Nieuwsblad/Meetjesland - Leiestreek, Het Nieuwsblad/Leuven-Hageland, Het Nieuwsblad/Mechelen-Lier

Met een ontbloot bovenlijf en een geel sportbroekje aan staan Alexander Vantournhout en Axel Guérin broederlijk naast elkaar. Op hun hoofden zou je een waterpas kunnen leggen, ze zijn precies even groot. Of toch niet? Wanneer het duo gaat zitten, steekt Vantournhout plots een halve kop boven Guérin uit. Geen idee hoe het mogelijk is, en toch.

Bij choreograaf Alexander Vantournhout is het lichaam altijd een special effect op zich. Zijn onderzoek naar het choreografisch potentieel van fysieke (dis)proporties leidde eerder al tot de bejubelde solo Anexckander (2015), een verwijzing naar z'n lange nek. Ook Through the grapevine is een ode aan de uniciteit van het menselijk lichaam.

Met droogkomische flair zetten Vantournhout en Guérin hun verschillen in de verf. Zo blijkt Guérin langere ledematen te hebben, maar is Vantournhout flexibeler dankzij z'n uitgestrekte romp. Eenmaal ieders grenzen in kaart gebracht, schakelen Guérin en Vantournhout een versnelling hoger. Via allerlei hachelijke constructies slagen ze erin als één wezen te bewegen. Je herkent de snake legs uit Screws (2019), waarbij het duo hun benen onherkenbaar door elkaar strengelt en als spin rondwandelt. Nog spectaculairder zijn de horizontale catches, bliksemsnelle sprongen waarbij de mannen elkaar afwisselend op de grond opvangen.

Zoals steeds is Vantournhouts werk zo ingenieus dat het onmogelijk te beschrijven valt. Op enkele jaren tijd heeft hij een unieke choreografische taal ontwikkeld, die put uit danstechnieken, gevechtkunst, circus, yoga, anatomie en de dierenwereld. Onder die virtuositeit heeft het stuk echter ook een politieke dimensie. Omdat het evenwicht tussen het duo constant verschuift en nooit duidelijk is wie de dans leidt, verdwijnt de machtsdynamiek, inherent aan een duet. Through the grapevine is een pas de deux tussen twee lijven die elkaar feilloos vertrouwen en in balans houden. Gelijkwaardigheid zonder gelijkheid dus. Dat is best utopisch om te zien. (Charlotte De Somviele)

Copyright © 2020 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden